

Märkuste tabel

Nr.	Ettepaneku sisu	Arvestatud/ Mitte- arvestatud/ Selgitatud	Rahandusministeeriumi seisukoht
-----	-----------------	--	------------------------------------

FINANTSINSPEKTSIOON			
1. FI	1. Finantsinspektsiooni ettepanek on muuta KindlITS § 238 lõikes 3 ja §-s 263 ³ kogukäibe sõnastust analoogselt KKELS § 80 lõike 3 ja § 84 sõnastusega. KKELS § 80 lõikes 3 ja §-s 84 on juriidilise isiku kogukäive kindlustusmaksete aastane kogusumma kindlustusandja eelmise majandusaasta solventsuse ja finantsseisundi aruande alusel. KindlITS § 238 lõike 3 ja § 263 ³ kohaselt juriidilise isiku kogukäive on aastane kogukäive vastavalt viimasele kättesaadavale juhtimisorgani kinnitatud raamatupidamise aastaaruandele. KindlITS ei täpsusta kindlustusandja kogukäibe arvutamise põhimõtteid, mis raskendab seaduse rakendamist, kuna võimaldab mitmeti tõlgendamist.	Arvestatud	
2. FI	2. Finantsinspektsioon juhib tähelepanu, et KKELS § 80 lõikes 3 ja §-s 84 on kasutatud nii käibe kui ka kogukäibe mõistet, kuigi neil mõistetel ei ole antud juhul sisulist erinevust ja võiks kasutada ühte mõistet.	Arvestatud	
3. FI	3. KKELS § 80 lõikes 3 ja §-s 84 ning seletuskirja § 80 selgitustes on kasutatud mõistet „konsolideeritud aastaaruanne“. Kui seadusandja viitab majandusaasta aruande raamatupidamise aruande osale, siis korrektne oleks kasutada mõistet „konsolideeritud raamatupidamise aastaaruanne“ (RPS § 28 lõige 1).	Arvestatud	
4. FI	4. KKELS § 12 lõige 3 kohaselt lihtsustatud nõuded hõlmavad käesoleva seaduse § 7 lõikes 1 sätestatud kava sisu ja detailsuse vähendamist, esmase kava koostamise tähtaja muutmist ning kava ajakohastamise sageduse vähendamist. Finantsinspektsiooni hinnangul ei nähtu hetkel KKELS-ist, milline on esmase kava koostamise tähtaeg, mille tähtaja muutmist KKELS § 12 lõige 3 ette näeb, ja kas selle kehtestab Finantsinspektsioon. Näiteks on FELS § 10 lõikes 7 sätestatud, et Finantsinspektsioon kehtestab esimese finantsseisundi taastamise kava koostamise tähtaja.	Arvestatud	
5. FI	5. Finantsinspektsioon märgib, et KKELS § 10 lõikes 3 peab „Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus“ asemel olema „Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus“.	Arvestatud	
6. FI	6. Finantsinspektsioon juhib tähelepanu, et KKELS § 67 lõike 7 kohaselt teabevahetuse suhtes Finantsinspektsiooni	Arvestatud	

	kriisilahendusüksuse ning Maksu- ja Tolliameti vahel kohaldatakse Finantsinspektsiooni seaduse § 53 lõike 4 punkti 14 ja lõiget 48. Finantsinspektsioon palub parandada viidet selliselt, et FIS § 53 asemel on FIS § 54.		
7. FI	7. KKELS § 66 lõikes 5 on eraldi on välja toodud, et kui kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendid või võlainstrumendid ei ole võetud reguleeritud väärtpaberiturul kauplemisele, siis Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus tagab, et teade kriisilahenduse algatamise kohta saadetakse kriisilahenduses oleva ettevõtja teadaolevatele omanikele ja võlausaldajatele, kelle andmed on Finantsinspektsioon kriisilahendusüksusele kättesaadavad selle ettevõtja registrite või andmebaaside alusel. Sama paragrahvi ülejäänud lõigetes lasub avaldamisega seotud kohustus Finantsinspektsioonil. Finantsinspektsiooni hinnangul ei tulene hetkel seaduse tekstist ega seletuskirjast, miks KKELS § 66 lõikes 5 toodud info avaldamise eest vastutab üksnes Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ja kõik ülejäänud teated peab avaldama Finantsinspektsioon.	Selgitatud	Kuna teave avaldatakse Finantsinspektsiooni veebilehel ning mitte eraldi Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse või järelevalveüksuse veebilehel, siis on ka üldistatult viidatud, et avaldamise kohustus on Finantsinspektsioonil. Haldusakti annab välja Finantsinspektsioon, mistõttu on asjakohane viidata ka selle avaldamise puhul Finantsinspektsioonile ning mitte eraldi üksustele.
8. FI	8. KKELS § 27 lõigetes 4 ja 5 on sätestatud, et pankrotimenetlust ei algatata enne, kui kriisilahendusüksusel on olnud võimalus otsustada, kas nad sekkuvad. Finantsinspektsioon on seisukohal, et pankrotimenetluse esitamise võimalus peaks olema Finantsinspektsioonil kui kriisilahendusasutusel/organisatsioonil, mitte selle teatud struktuuriüksusel.	Osaliselt arvestatud	Leiame, et lõike 4 puhul on asjakohane viidata Finantsinspektsioonile, kuid meie hinnangul peaks lõikesse 5 jääma viide kriisilahendusüksusele, kuna antud juhul on see üksus pädev andma hinnangut, kas nad algatavad kriisilahenduse või mitte.
9. FI	9. KindlTS § 123 ¹ lõigetes 1 ja 2 sätestatakse, et Finantsinspektsioon võib sektoriülelset nõuda järelevalvelise aruande (RSR) sagedasemat esitamist. Finantsinspektsioonile jääb ebaselgeks, miks peaks Finantsinspektsiooni regulaarse järelevalvelise aruande (RSR) sagedasema esitamise otsus olema sektoriülene. Finantsinspektsiooni ettepanek on jätta KindlTS § 123 ¹ lõigete 1 ja 2 sõnastusest välja sõna „sektoriülelset“. Direktiivi 2025/2 artikli 35 lõige 5a punkt a) kohaselt võib järelevalveasutus lubada väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul RSR esitamist kuni iga viie aasta järel ning sama lõike viimase lõigu kohaselt võib järelevalveasutus vajaduse korral nõuda muudelt kui väikeste ja mittekeerukate kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul sagedasemat aruannete esitamist. Kõnealused sätted ei nõua asjakohaste otsuste tegemisel sektoriülelset lähenemist. Võimalus teha aruannete esitamise sageduse osas individuaalseid otsuseid on arvestades Eesti turu suurust paindlikum ja proportsionaalsem, kuid võimaldab vajadusel ka sektoriüleste otsuste tegemist.	Arvestatud	Solventsus II direktiivi ülevõtmise töögrupis tõstatati liikmesriigi poolt järgmine küsimus: „ <i>In order for small and non-complex undertakings (SNCUs) to submit the Regular Supervisory Report (RSR) up to every five years, do they require in addition to their classification as SNCU, permission from their supervisory authority on a case-by-case basis (i.e. an undertaking-specific permission)?</i> “, mille peale Komisjon vastas suuliselt, et see on sektoriülene otsus. Sellest lähtusime ka sätte sõnastamisel. Hiljem on Euroopa Komisjon selgitanud, et liikmesriik saab ise otsustada, kas see otsus on sektoriülene või individuaalne.

			Tulenevalt FI ettepanekust ja KOM lisaselgitusest kustutame eelnõust viite sektoriülesele otsusele.
10. FI	<p>10. Finantsinspektsiooni ettepanek on KindlITS § 123¹ lõikes 3 kustutada sõna „iga“.</p> <p>Teadaolevalt EIOPA koostab kindlustusandjate järelevalveliste kvantitatiivsete aruannete (EK määrus 2023/894) muudatusi. Ettepanekute kohaselt hakatakse teatud kvartaliaruandeid esitama 2 korda aastas, ainult 2. ja 4. kvartali kohta. Kvartaliaruannete esitamissageduse vähendamine on üks kindlustusandjate aruandluskoormuse vähendamise meetmetest.</p>	Arvestatud	
11. FI	<p>11. Finantsinspektsioon juhib tähelepanu, et KindlITS § 123³ lõikes 3 peaks kvantitatiivsed aruanded olema mitmuses, praegu on ainsuses. Kvantitatiivsete aruannete aasta ja kvartalipaketis esitatakse mitmeid aruandeid.</p>	Arvestatud	
12. FI	<p>12. Finantsinspektsioon märgib, et KindlITS § 129 lõike 1² sõnastus vajab parandamist: (1²) Käesoleva paragrahvi lõikes 11 sätestatud kohustust ei kohaldata väikese ja mittekeeruka kindlustusandja ning väikesele ja mittekeerukale kindlustusgrupi suhtes.</p>	Arvestatud	
13. FI	<p>13. Finantsinspektsioonile jääb ebaselgeks, kas KindlITS § 129 lõikes 1⁴ olev viide § 126 lõige 1 punktile 1 on õige või peaks olema § 126¹ lõige 1 punkt 1.</p>	Selgitatud	Auditeeritakse avalikku aruannet, mistõttu on asjakohane viide § 126 lõike 2 punktile 1 ehk kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruandele.
14. FI	<p>14. KindlITS § 129 lõikes 2 asendatakse sõnad „auditeerimise kohustuse ja korra, et tagada neis aruannetes avaldatud kindlustusandja omavahendite ja kapitalinõuete vastavuse usaldusväärsus“ sõnadega „aruande auditeerimise täpsema korra“.</p> <p>Finantsinspektsioon juhib tähelepanu, et asendada tuleks sõnadega „auditeerimise täpsema korra“, vastasel juhul jääb sättesse sõna „aruande“ kordus: (2) Valdkonna eest vastutav minister võib määrusega kehtestada käesoleva seaduse § 123 lõiget 1 ja 3 nimetatud solventsuse ja finantsseisundi aruande auditeerimise kohustuse ja korra, et tagada neis aruannetes avaldatud kindlustusandja omavahendite ja kapitalinõuete vastavuse usaldusväärsus.</p>	Arvestatud	
15. FI	<p>15. Tagatisfondi seadusesse lisatakse § 73²⁹. Finantsinspektsiooni ettepanek on muuta lõike 2 sõnastust järgmiselt: (2) Tagantjärele makstava osamakse määr on vähemalt kaks protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasummast. Kui tagasimakse periood ületab viit aastat, võib Tagatisfond suurendada tagantjärele makstava osamakse määra selliselt, et tagasimakse periood ei ületaks viit aastat. Kindlustusmaksete aastasumma on kindlustusandja Eestis ja teistes lepinguriikides sõlmitud kindlustuslepingute kindlustusmaksete aastane kogusumma.</p>	Arvestatud	

	Arvestades asjaoluga, et kindlustusandjate kriisilahenduse osafondi kasutamise korral tuleb Tagatistfondil katta kulud teise osafondi varadest, tuleks piirata kindlustusandjate <i>ex-post</i> osamaksete kogumise perioodi selliselt, et teisest osafondist laenatud vahendid saaksid tagasi makstud mõistliku aja jooksul. Sellest tulenevalt, kui kahjud, mida osamaksetega tuleb katta, on suuremad ja nende kogumine võtab aega rohkem kui 5 aastat, võib tõsta osamakse protsenti preemiast selliselt, et tagasimakse tehtaks maksimaalselt viie aastaga.		
	Täiendavad ettepanekud KindlITS muutmiseks. Finantsinspeksioonil on senisest praktikast tulenevalt KindlITS muutmiseks täiendavad ettepanekud seoses kindlustusmaaklerite vahendajate nimekirja kandmise, kustutamise ja kindlustusmaakleri juhtidele ja töötajatele esitatavate nõuete regulatsiooniga, mida palume lisaks eelnõuga seotud tähelepanekutele samuti arvesse võtta.		
16. FI	16. Finantsinspeksioon teeb ettepaneku täiendada KindlITS § 188 lõike 1 sõnastust järgmiselt: (1) Finantsinspeksioon kannab taotleja vahendajate nimekirja, kui <u>ta omab laitmatut mainet, on usaldusväärne</u> , esitatud andmed ja dokumendid on nõuetekohased ning esitatu põhjal saab veenduda, et kindlustusmaakleril on kindlustuse turustamiseks piisavad vahendid ja suutlikkus ning klientide huvid on piisavalt kaitstud.	Selgitatud	Esitatud ettepanek ei ole seotud käesoleva eelnõuga. Oleme kooskõlastusele saatnud eelnõu ¹ , mille fookuses on kindlustusmaaklerite tegevust reguleerivad küsimused. Seetõttu oleme lisanud ettepaneku nimetatud eelnõusse, mis võimaldab ühtlasi tagada ka asjakohase huvirühmade kaasamise esitatud ettepanekuga seoses.
17. FI	17. Finantsinspeksioon teeb ettepaneku täiendada KindlITS § 189 sõnastust järgmiselt: KindlITS § 189 kohaselt võib Finantsinspeksioon keelduda kindlustusmaakleri vahendajate nimekirja kandmisest, kui: 1) taotleja ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele; 2) taotleja juhatuse liige ei vasta käesolevas seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele või <u>ei oma Finantsinspeksiooni hinnangul laitmatut mainet ja usaldusväärset toetavaid ärisidemeid</u> ; 3) taotlejal puudub kehtiv käesoleva seaduse tingimustele vastav vastutuskindlustuslepingu või kindlustusandja või krediidi- või finantseerimisasutuse garantiilepingu pakkumus; 4) taotleja esitatud vastutuskindlustuslepingu või kindlustusandja või krediidi- või finantseerimisasutuse garantiilepingu pakkumuses märgitud tingimused ei taga Finantsinspeksiooni hinnangul piisaval määral kindlustusmaakleri tekitatud varalise kahju hüvitamist; 5) selle kolmanda riigi, kus on asutatud isik, kellega kindlustusmaakleril on märkimisväärne seos, õigusaktidest	Selgitatud	Vt selgitust märkuse nr 35 juures.

¹ Eelnõude infosüsteem. Kindlustustegevuse seaduse muutmise seadus: <https://eelvoud.valitsus.ee/main/mount/docList/dc65fa70-c965-4328-bad3-13a0153a384d>

	<p>tulenevad nõuded või õigusaktide rakendamine takistaksid kindlustusmaakleri üle vajalikul tasemel järelevalve teostamist.</p> <p><u>6) taotleja või tema juhtide märkimisväärne seos, isiklik käitumine või ärikäitumine füüsiliste või juriidiliste isikutega ohustab või võib ohustada kindlustusturu või taotleja usaldusväarsust või läbipaistvust Eestis, lepinguriigis või kolmandas riigis.</u></p>		
18. FI	<p>18. Finantsinspeksioon teeb ettepaneku täiendada KindlITS § 190 lõike 3 sõnastust järgmiselt:</p> <p>(3) Finantsinspeksioon võib kustutada kindlustusmaakleri vahendajate nimekirjast, kui:</p> <p>1) kindlustusmaakler ei vasta käesolevas seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele <u>või vahendajate nimekirja kandmise tingimustele;</u></p> <p>2) kindlusmaakleri juhatuse liige ei vasta käesolevas seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktis sätestatud nõuetele;</p>	Selgitatud	Vt selgitust märkuse nr 35 juures.
19. FI	<p>19. Finantsinspeksioon teeb ettepaneku täiendada KindlITS § 191 sõnastust järgmiselt:</p> <p>(1) Kindlustusmaakleri juhatuse liikmel ja otseselt kindlustuse turustamisega tegeleva füüsilisel isikul peavad olema laitmatu ärialane maine, <u>usaldusväarsus ja eelnevat toetavad ärisidemed ning</u> käesoleva seaduse §-s 178 sätestatud kindlustusalased teadmised.</p>	Selgitatud	Vt selgitust märkuse nr 35 juures.

EESTI KINDLUSTUSSELTSE LIIT			
	1. Kindlustusandjate kriiside ennetamise ja lahendamise seadus		
20. EKsL	<p>1.1. Mõistame, et eelnõu on seotud Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 ülevõtmisega. Oleme direktiivi ettevalmistamise käigus korduvalt avaldanud arvamust, et täiendav raamistik tavalise maksejõuetusmenetluse ja Solvensus II nõuete kõrval ei loo sellist lisandväärtust, mis oleks proportsionaalne selle rakendamisega kaasnevate kulude ja koormusega. Kavandatud meetmete rakendamine suurendab bürokraatiat, halduskoormust ja kulusid nii kindlustusandjate kui ka järelevalvetasandil. Ühtime Eesti Kaubandus-Tööstuskoda 28.01.2026 vastuskirjas toodud seisukohaga, et mõju kindlustusandjate halduskoormusele ja kuludele ei tulene niivõrd üksikutest eraldiseisvatest nõuetest, vaid eelnõus kavandatud kohustuste kumulatiivsest mõjust.1</p> <p>EKsL on tõhusa järelevalve ja regulatsioonide poolt. Vastukaaluks uutele kohustustele tuleks EKsL hinnangul aruandluse mahtu (bürokraatiat) vähendada niivõrd, kuivõrd see on võimalik.</p> <p>Teeme ettepaneku korraldada aruandluse audit, et tuvastada a) milliseid aruandeid praktikas kasutatakse järelevalve teostamiseks, b) milliseid andmeid oleks võimalik saada riskasutuse abil ning vältida sarnaste aruannete korduvat esitamist kindlustusandjate poolt. Kindlustusandjad on valmis ettepanekut koostöös ministeeriumi ja järelevalvega konkretiseerima ja ühiselt arutama. Kindlustusseltsid</p>	Selgitatud	<p>Peame aruandluse revisjoni põhimõtteliselt põhjendatuks ja tervitatavaks, eriti eesmärgiga hinnata aruannete tegelikku kasutust järelevalves ning vähendada dubleerivat andmekogumist.</p> <p>Aruandluse terviklik audit, sealhulgas ülevaade sellest, milliseid aruandeid kasutatakse järelevalve teostamisel, milliseid andmeid on võimalik saada riskasutuse teel ning millises ulatuses esineb kattuvusi nii riigisiselt kui ka piiriüleselt, on sisukas ja mahukas töö. Selline analüüs eeldab erinevate asutuste kaasamist ning olemasolevate andmevoogude põhjalikku kaardistamist.</p> <p>Kindlustussektori aruandlus on suures osas reguleeritud Euroopa Liidu õigusega ja ka EIOPA on teinud samme aruandluskoormuse vähendamise</p>

	<p>soovivad, et vähendataks dubleerivate andmete küsimist nii riigisiselt (Finantsinspeksioon, Statistikaamet) kui ka piiriüleselt Baltimaade järelevalve asutustele.</p>		<p>suunas. Seega kindlustusandjad esitavad vähe riikliku õiguse alusel kehtestatud aruandeid ja nende aruannete hulgas ei tohiks dubleerivate andmete küsimine teemaks olla.</p> <p>13. märtsil 2026 avaldatus EIOPA arutelupaberile, mille eesmärk on algatada kindlustusandjatega arutelu ning koguda neilt tagasisidet, et selgitada välja regulatiivsete aruandlus- ja avalikustamisnõuete võimaliku ebatõhususe, kattuvuste ja ebajärjekindluse põhjused ning leida lahendused nende kõrvaldamiseks.</p> <p>Leiame, et koostöös turuosalistega oleks võimalik kaardistada andmepäringud, kus nõutakse andmete esitamist, mis juba on regulaarsetes aruannetes olemas, või mille esitamisest võiks loobuda, kuna need ei ole järelevalve eesmärkide seisukohalt asjakohased.</p> <p>Lisaks juhime tähelepanu, et KKELS eelnõusse on lisatud finantssektori halduskoormuse vähendamise ettepanek selle kohta, et kustutada nõue, et majandusaasta aruanne tuleb kättesaadavaks teha kindlustusandja tegevuskohas.</p>
<p>21. EKsL</p>	<p>1.2. Eelnõu § 6 kohaselt tekib teatud kindlustusandjatel kohustus koostada ja ajakohastada ennetav finantsseisundi taastamise kava, mille kohaldamisala määrab Finantsinspeksioon.</p> <p>Vaatamata sellele, et seletuskirjas (lk 214) on märgitud, et ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise kohustus peaks Eestis rakenduma vaid ühele kindlustusandjale, mistõttu on kava koostamise kohustuse praktiline rakendamine Eestis tõenäoliselt väga piiratud, jääb eelnõu sõnastusest tulenevalt kohustuse kohaldamisala õiguslikult avaraks ning sõltuvaks eelkõige Finantsinspeksiooni tulevases hinnangust ja praktikast. Seetõttu puudub kindlustusandjatel õiguskindlus, et sellist kohustust ei võidaks tulevikus siiski kehtestada ka nende suhtes. Kava koostamine ja ajakohasena hoidmine tähendaks märkimisväärset halduskoormust ning täiendavat</p>	<p>Selgitatud</p>	<p>Juhime tähelepanu seletuskirja lk 26-27, kus on esitatud põhjalik selgitus selle kohta, kuidas tuleks määrata kindlustusandjad, kes peavad esitama ennetava finantsseisundi taastamise kava. Täpsemad kriteeriumid kehtestatakse komisjoni määruses, mille kavandiga on olnud võimalik huvirühmadel tutvuda ja esitada selle kohta ka kommentaare EIOPA konsultatsiooni raames.</p> <p>2026. aasta 16. veebruaril avaldas EIOPA raporti ennetava finantsseisundi taastamise kava nõuete ning turuosade</p>

	ressursivajadust olukorras, kus kindlustusandjate regulatiivne koormus on juba praegu väga suur. Palume eelnõu seletuskirjas täpsustada kriteeriume, mille alusel kindlustusandjatele ennetava finantsseisundi taastamise kava kohustus pannakse, et seeläbi suurendada õigusselgust ja prognoositavust kindlustusandjate jaoks.		kindlaksmääramisel kasutatavate meetodite kriteeriume käsitleva RTS eelnõu kohta.
	2. § 89. Kindlustustegevuse seaduse muutmise		
	2.1. KindITS § 42 ¹		
22. EKsL	2.1.1. Palume seletuskirjas täpsustada, kas tehniliste eraldiste suurus koos edasikindlustuse osaga on käsitletud bruto- või neto-edasikindlustuse vaates. Samuti palume lisaselgitust termini „aastane kindlustusmaksete kogusumma“ kohta. Direktiivis kasutatakse mõistet „ <i>annual gross written premium income from business underwritten</i> “. On võimalik, et selles küsimuses on kujunenud varasem turupraktika või on EIOPA kõnealust küsimust käsitletud, kuid selguse huvides palume need terminid seletuskirjas täpsemalt avada.	Arvestatud	Seletuskirjas on täpsustatud, et tegemist on brutokindlustusmaksetega. Samuti on eelnõus tehniliste eralduste suuruse korral täpsustatud, et arvesse tuleb võtta suurust enne edasikindlustuse ja SPV osa mahaarvamist.
23. EKsL	2.1.2. Kommenteeritava paragrahvi lõige 3 on eelnõus sõnastatud kui „kombineeritud suhtarv edasikindlustuseta on alla 100 protsendi“. Ingliskeelses direktiivitekstis on täpsem ja harjumuspärasem sõnastus „ <i>average combined ratio for non-life activities net of reinsurance of the last three years is less than 100 %</i> “. Palume seletuskirjas täpsustada, et arvutus tehakse selgelt ilma edasikindlustuse osata ("netona edasikindlustusest").	Arvestatud	Eelnõu sõnastuses on täpsustatud „pärast edasikindlustuse arvesse võtmist“
24. EKsL	2.2. KindITS § 42 ⁷ lg 2 p 1 Eelnõus on kirjas, et intressiriski alamooduli kapitalinõue on suurem kui 5 % grupi kindlustustehnilistest eraldistest, kuid direktiivi artikkel 213a lg 1 punktis a(i) on tingimus sõnastatud vastupidiselt: „ <i>is not higher than 5 %</i> “.	Arvestatud	
	2.3. Pikaajaliste aktsiainvesteeringute kapitalinõue (KindITS § 67 ¹)		
25. EKsL	2.3.1. Soovitame üle vaadata lõike 2 rakendamise tingimused. Esimesed kuus punkti kirjeldavad tingimusi, mille täitmisel on tegemist pikaajaliste aktsiainvesteeringutega (vt ka sõnastus: „täidetud on kõik järgmised“), samas kui punkt 7 välistab selle staatuse. Kuna viimane on praegu ebaselge, teeme ettepaneku sõnastada ka see positiivses võtmes – st tuua selgelt välja, millistel tingimustel investeering kuulub pikaajaliste hulka (nt osalus alla 20%, kusjuures seletuskirjas täpsustada, et „alla 20 % ja mitte võrdne 20 %-ga“).	Arvestatud	Punkti 7 sõnastust on korrigeeritud.
	Lisaks juhime tähelepanu, et sättes toodud asjaolusid peab tõendama „Finantsinspeksioonile“ veenvalt, samas direktiivis kasutatakse „rahuldavalt“ (nii on see sätestatud ka teistes ELi õigust harmoniseerivates õigusaktides (vt nt FELS, ATKEAS). „Veenvalt“ ja „rahuldavalt“ ei ole sünonüümid ja sõna „veenvalt“ seab tõendamisele kvalitatiivselt oluliselt kõrgema standardi. Teeme ettepaneku kasutada sõna „rahuldavalt“, mis on kasutusel nii meie õiguses kui ka direktiivide eestikeelsetes versioonides.	Arvestatud	

26. EKsL	2.3.2. Direktiivis on pikaajaline investering määratletud kui investering, mida hoitakse „ <i>for a period that exceeds five years on average</i> “. See täpsustav tingimus ei ole eelnõus selgelt kajastatud ning tuleks sõnastusse lisada, et vältida direktiivi põhjendamatult ranget ülevõtmist. Samuti soovitame seletuskirjas tuua illustratiivne näide (nt kaks investeringut, millest üks kestab 3 aastat ja teine eeldatavalt 8 aastat, mille tulemusel portfelli keskmine hoidmisaeg ületab 5 aastat).		Eelnõu sõnastuse kohaselt peab kindlustusandja hoidma pikaajalisi aktsiainvesteeringuid keskmisest kauem kui viis aasta. Kuigi meie hinnangul see vastab direktiivile, oleme täpsustanud lõike 3 sõnastust ja sätestanud, et peab hoidma pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühmas aktsiapositsioone keskmiselt üle viie aasta.
	2.4. KindlITS § 97 ²		
27. EKsL	2.4.1. Teeme ettepaneku koondada paragrahvi 97 ² lõiked 2–4, kuna need käsitlevad sisuliselt sama teemat.	Mitte arvestatud	Lõige 2 reguleerib likviidsusriski plaani koostamist. Lõige 3 reguleerib võimalust nõuda kindlustusandjalt likviidsusanalüüsi keskmise pikkusega ja pikaajalises vaates. Lõige 4 reguleerib likviidsusriski näitajate väljatöötamist. Meie hinnangul ei ole normitehniliselt asjakohane koondada vastavad lõiked üheks pikaks lõikeks.
28. EKsL	2.4.2. KindlITS § 97 ² lõige 6 toob kasutusse uue termini „likviidsusvajadus“. Lõiked 1 ja 2 kirjeldavad juba nõudeid, mis sisuliselt katavad likviidsuse tagamise kohustuse. Palume kaaluda, kas uue termini kasutuselevõtt on vajalik või tekitab see põhjendamatut terminoloogilist killustatust.	Selgitatud	Juhime tähelepanu, et kui vaadata seletuskirjas viidatud EIOPA raportit likviidsusplaani RTS kohta („ Final report on draft RTS on liquidity risk management plans “ (ehk mille põhjal kehtestatakse rakendusmäärus), siis selles on korduvalt kasutatud terminit „ <i>liquidity needs</i> “, mistõttu me ei leia, et tekiks põhjendamatut terminoloogilist killustatust.
	2.5. KindlITS § 100		
29. EKsL	2.5.1. Lg 1 p 7 on direktiivis sõnastatud järgmiselt: „... <i>undertaking shall demonstrate the materiality of its exposure to climate change risks in the assessment</i> “. Teeme ettepaneku täpsustada eelnõu sõnastust kooskõlas direktiiviga, rõhutades otseselt „ <i>materiality of its exposure</i> “. Juhul kui kindlustusandja hinnangul selline materiaalne mõju puudub või seda ei ole võimalik tõendada, tuleks ka see selgelt välja tuua. Praegune eelnõu sõnastus on selles osas üldisem.	Arvestatud/ Selgitatud	KindlITS § 100 lõike 1 punkti 7 on korrigeeritud, kuid meie hinnangul on asjakohane kasutada termini „materiaalne“ asemel terminit „oluline“, nagu ka RPS defineerib § 16 punktis 4 olulisuse printsiibi. Kindlustusandjad on hinnanud kliimamuutustega seotud riskide olulisust ka kehtivate ORSA reeglite alusel ning selle kohta on välja antud ka EIOPA suunis . „ <i>Risks are considered to be material in the context of Solvency II where ignoring the risk could influence the decision-making or the judgement of the users of the information, which in</i>

			<i>case of the ORSA would be the undertaking's administrative, management or supervisory body and its relevant staff. CAs should expect undertakings to identify the materiality of exposures to climate change risks through a combination of qualitative and quantitative analyses."</i>
30. EKsL	2.5.2. Lg 4 ¹ viimane lause „käesolevas lõikes sätestatu ei vabasta...“ rõhutab iseenesest mõistetavat kohustust riskide pidevaks juhtimiseks. Palume kaaluda selle lause väljajätmist, et vältida tarbetut dubleerimist.	Selgitatud	Peame tõdema, et Euroopa Komisjoni hinnangul ei ole piisav põhjendus jätta direktiivi säte üle võtmata üksnes seetõttu, et see on regulatsioonist tuletatav.
31. EKsL	2.6. KindITS § 100 ² sõnastamisel on oluline arvestada direktiivis sisalduvat täpsustust „ <i>material exposure</i> “. Eelnõus tuleks selgelt väljendada, et nõue rakendub juhul, kui kindlustusandja tegevus on kliimamuutustest materiaalselt oluliselt mõjutatud (vt ka 2.5.1).	Selgitatud	Lõige 1 ütleb, et kui § 100 lõike 1 punktis 7 sätestatud hindamise korral selgub, et kliimamuutustega seotud riskid <u>mõjutavad kindlustusandjat oluliselt</u> , koostab kindlustusandja kliimamuutuste stsenaariumid ehk meie hinnangul tuleb selgelt välja, et see nõue kohaldub vaid siis kui kliimamuutustega seotud riskid on olulised.
	3. Õigusabikulude kindlustusega seotud muudatused		
32. EKsL	3.1. Teeme ettepaneku KindITS § 103 ³ muuta lõiget 4 ja jätta välja sõnad „ <u>või muu kvalifitseeritud isiku</u> “, et tagada kliendi kvaliteetne esindamine. Advokaaturiseadus seab advokaadile ja õigusteenuse osutamisele selged nõuded (kutseksam, täiendusõpe, eetikanõuded, järelevalve, kohustuslik kindlustus), mis üldjuhul tagab kliendile nõuetele vastava õigusteenuse osutamise kvalifitseeritud advokaadi poolt. Näiteks on meie liikmed osutanud, et mitteadvokaadist esindaja korral võib tekkida risk kvaliteedi osas, samuti on esinenud kindlustuskelmuste juhtumeid. Sama muudatuse palume teha ka läbivald VÕS §-s 528.	Mitte arvestatud	Solventsus II direktiivi artikli 201 lõike 1 kohaselt märgitakse igas õigusabikulude kindlustuse lepingus sõnaselgelt, et: a) kui kindlustatud isiku kaitsmiseks, esindamiseks või huvide eest seismiseks on kohtu- või haldusmenetluses vaja advokaadi <u>või muu liikmesriigi õiguse kohaselt sobivalt kvalifitseeritud isiku abi</u> , võib kindlustatud isik sellise advokaadi või muu isiku vabalt valida; b) huvide konflikti korral võivad kindlustatud isikud oma huvide esindamiseks vabalt valida advokaadi <u>või juhul, kui nad seda eelistavad ja kui liikmesriigi õigus seda lubab, iga teise sobivalt kvalifitseeritud isiku</u> . Juhime tähelepanu, et punktide a ja b viide kvalifitseeritud isikule ei ole liikmesriigi valikukoht. Kuna Eesti õigus lubab tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 218 lõike 1 punkti 2 kohaselt kohtus esindajaks olla lisaks

			<p>advokaadile ka muul isikul, siis on sellele võimalusele ka direktiivi sätte kohaldamisel viidatud.</p> <p>Viide direktiivile 77/249 täpsustab vaid punktides a ja b nimetatud advokaadi määratlust ega tühista ära viidet muule kvalifitseeritud isikule.</p>
33. EKsL	<p>3.2. Teeme ettepaneku jätta VÕS § 526 muudatus eelnõust välja, sest Solventsus II artikkel 198 sätestab üksnes reguleerimisala ja ei määratle kindlustuskaitse kohustuslikku sisu. Juhul, kui peate siiski vajalikuks sätet muuta, siis teeme ettepaneku see sõnastada järgmiselt: „(1) Õigusabikulude kindlustuse puhul kohustub kindlustusandja kindlustusjuhtumi toimumisel kaitsma kindlustusvõtja õiguslikke huve lepinguga ettenähtud ulatuses ja kandma seetõttu tekkivad õigusabi-, menetlus- ja muud seesugused kulud. Eeldatakse, et kindlustus katab õigusabikulud kindlustusvõtja kaitseks või esindamiseks tsiviil-, kriminaal-, haldus- või muudes menetlustes või kindlustusvõtja vastu esitatud mis tahes nõude korral, samuti väljaspool ametiasutusi.“</p>	Mitte arvestatud	<p>Kehtiv sõnastus ei vasta Solventsus II direktiivile, kuna:</p> <p>1) kehtiv VÕS säte ei viita kohustusele osutada ka muid kindlustuskaitsega seotud teenuseid lepingus ettenähtud ulatuses (direktiivis: <i>to provide other services directly linked to insurance cover</i>).</p> <p>2) kehtiva sõnastuse kohaselt eeldatakse, et kindlustus katab õigusabi nii kohtus kui haldusmenetluses, samuti väljaspool ametiasutusi. Kuna kehtiva seaduse sõnastuse kohaselt eeldatakse, siis võib kokku leppida sellest ka erinevalt. Direktiivi sõnastuse kohaselt tuuakse aga välja need juhud, mil eelkõige (in particular) on kaitse tagatud ehk direktiivi kohaselt võib see ulatus olla pigem laiem. Seega on direktiivis kohustuslik sisu, mitte eeldus.</p> <p>3) lisaks ei erista kehtiv sõnastus olukordi, kui kindlustatud isiku õigusi on rikutud (ta on kandnud kahju või saanud vigu) ja kui kindlustatud isiku vastu on esitatud nõue. Kui nõue on esitatud isiku vastu, on ka kaitse ulatus laiem.</p>
34. EKsL	<p>3.3. Palume VÕS § 528 lg 3 järgmises sõnastuses mitte kehtetuks tunnistada: „Muud isikut kui advokaati võib kindlustusvõtja esindajaks kohtu- või haldusmenetluses või kindlustusvõtja õiguslike huvide kaitseks muul viisil määrata üksnes kokkuleppel kindlustusandjaga.“</p>	Mitte arvestatud	<p>Lõige 3 sellises sõnastuses ei ole kooskõlas direktiivi mõttega, mille kohaselt võib esindajaks kohtus olla ka muu isik. See ei tähenda, et kindlustusandja ei võiks kindlustusvõtjaga selles küsimuses eelnevalt konsulteerida ja esindaja kasutamise tingimustes kokkuleppele jõuda.</p>

EESTI LIIKLSUKINDLUSTUSE FOND			
	1. Kindlustustegevuse seaduse sätete kohaldamine LKF-i tegevusele		
35. LKF	<p>Kindlustustegevust puudutavate nõuete kohaldamist LKF-le reguleerib peamiselt LKindLS § 71, mille lõike 1 kohaselt kohaldatakse LKF-le kindlustustegevuse seaduse §-s 52, § 83 lõigetes 1 ja 3, § 96 lõigetes 1 ja 7, § 99 lõike 1 punktides 1–5, 7 ja 8 ning lõikes 2, § 106 lõigetes 2 ja 5, § 108 lõigetes 1 ja 2 ning §-des 129, 217–220¹, 253 ja 264 kindlustusandja kohta sätestatud.</p> <p>Seda loetelu plaanitakse eelnõuga täiendada § 96 lõikega 2, mis käsitleb kindlustusandja juhtimissüsteemi üldpõhimõtteid.</p> <p>Kõigepealt juhime tähelepanu, et selline regulatsioon, millega LKF-iga sarnaseid funktsioone (garantiifond, maksejõuetusandja, hüvitisorgan, teabekeskus) täitvatele isikutele kohaldatakse kindlustustegevuse ja Solventsus II nõudeid, on EL-s tavapäratu. Samuti on tavapäratu nende isikute allutamine kindlustusjärelevalvele. Meile on arusaadav KindLTS sätete kohaldamine LKF-ile, millest tulenevad selged õigused, kohustused või juhised (nt § 99, 101). Küll aga jääb meile arusamatuks üldsätete ja sissejuhatavate sätete kohaldamine, millel on otsene puutumus sätetega, mida meie tegevusele ei kohaldata. Eelnõuga plaanitakse LKF-le kohaldada veel KindLTS § 96 lõiget 2, mille kohaselt peab kindlustusandja juhtimissüsteem olema üles ehitatud selliselt, et oleks tagatud organisatsioonistruktuuri läbipaistvus, ülesannete asjakohane lahusus ja vastutusosalade selge jaotus. Oluline on märkida, et LKindLS § 71 järgi ei pea LKF-i juhtimissüsteem tagama suutlikkuse täita vastavuskontrolli ja siseauditi funktsioone ja teisi võtmefunktsioone (aktuaarifunktsiooni, riskijuhtimissüsteemi osast oma riske ja maksevõime hindamine) kohaldatakse üksnes <i>mutatis mutandis</i> väga piiratud ulatuses. Meie hinnangul ei saa viidata seaduses sedavõrd abstraktsele KindLTS sättele, mis on seaduses avatud läbi võtmefunktsioonide ja delegeeritud määruse (EL) nr 2015/35, mida samuti LKF-le ei kohaldata. Praegusel kujul ei ole võimalik hinnata, mida kõnealuse sätte kohaldamine LKF-le kaasa toob, samuti pakub sätte erinevaid tõlgendamise võimalusi ja tekitab ebakindlust.</p> <p>Teeme ettepaneku LKF-i tegevusele KindLTS kindlustusandja juhtimissüsteemi üldpõhimõtteid mitte kohaldada (§ 96 lõiget 1, 2 ja 7) ja reguleerida LKF-i juhtimist LKindLS-s kui eriseaduses. Teeme ettepaneku täiendada LKindLS § 71 lõikega 1¹ ja sõnastada see järgmiselt:</p> <p>„(1¹) Fondi juhtimine peab olema üles ehitatud selliselt, et oleks tagatud struktuuri läbipaistvus, käesolevast seadusest tulenevate ülesannete asjakohane lahusus ja vastutusosalade jaotus, arvestades Fondi haldusülesannete olemust, ulatust ja keerukust. Fond peab tagama oma tegevuse, sealhulgas eriolukordi puudutavate kavade väljatöötamise,</p>	Arvestatud	

	järjepidevuse ja reeglipärasuse, rakendades selleks asjakohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, ressursse ja protseduure.“ LKindlS § 71 lõikest 1 jätta välja viited KindlTS § 96 lõigetele 1, 2 ja 7, kuivõrd neid asendab edaspidi erisäte.		
	2. Muud küsimused ja tähelepanekud		
36. LKF	2.1. LKindlS § 71 ⁴ lõige 1 sisaldab sõnapaari "kindlustuslepinguliste jätkuvuse". Soovitus on kasutada sõnapaari "kindlustuskaitsete jätkuvuse" või „lepingute kehtivuse“.	Arvestatud	
37. LKF	2.2. LKindlS § 71 ⁴ lõige 2 puhul jääb arusaamatuks, mis selle lõike viimase lause sisu ja millist olukorda täpsemalt silmas on peetud? Näiteks kui kohustuste täitmiseks ülevõetud varadest ei piisa kohustuste täitmiseks, kuidas tuleks seda tõlgendada koosmõjus lõikega 6? Lg 2 esimest lauset tuleks täpsustada, et LKF ei võta üle LKindlS § 36 lõikes 2 sätestatud kohustust. Teeme ettepaneku sõnastada: „ <i>Fondile võib ühe või mitme Eestis väljastatud tegevusloga tegutseva kindlustusandja erirežiimi, sealhulgas kindlustusandja kriisilahenduse, korral üle anda liikluskindlustuse kindlustusportfelli ning sellele vastavad õigused ja kohustised, välja arvatud käesoleva seaduse § 36 lõikes 2 sätestatud kahju hüvitamise kohustus.</i> Kõnealusel juhul hüvitab LKF kahju garantiifondina kindlustamata sõiduki sätete alusel. Mõlemal juhul tekib tagasinõude õigus kindlustuskohustusega isiku vastu.	Arvestatud	LKindlS § 71 ⁴ lõiget 3 on täiendatud. Lõike 2 viimase lausega sätestatakse põhimõte, et fondile võib kriisilahenduses olevalt kindlustusandjalt kindlustusportfelli üle anda üksnes juhul, kui üleantavate kohustuste hinnanguline koguväärtus ei ületa üleantavate õiguste ja vara koguväärtust ülevõtmise hetkel. Tegemist on ülevõtmise otsustamise hetkel kohaldatava tasakaalunõudega, mis ei välista olukorda, kus hiljem võib selguda, et üleantud varast ei piisa kõigi kohustuste täitmiseks. Sellisel juhul kohaldatakse lõiget 6, mille kohaselt on fondil õigus kasutada kohustuste täitmiseks omavahendeid, mis on kogutud kindlustusandjate maksejõuetuse riski katteks.
38. LKF	2.3. LKindlS § 71 ⁴ lõiget 4 tuleks täpsustada. Sättest jääb mulje, justkui poleks fondil lubatud üldse sõlmida uusi ega muuta kehtivaid kindlustuslepinguid, nt tegutseb fond ka piirikindlustuse kindlustusandjana, sõlmida kindlustusvõtjana nt edasikindlustuse lepinguid. Teeme ettepaneku sõnastada: „ <i>Fondil ei ole lubatud kindlustusandjana sõlmida uusi ega muuta kehtivaid kindlustuslepinguid, välja arvatud käesoleva seaduse §-s 13 lõikes 3 sätestatud juhul.</i> “	Arvestatud	
39. LKF	2.4. LKindlS 71 ⁴ lõige 5 sätestab keelu maksta töötasu. Kui kohustusi hinnatakse, siis selle raames hinnatakse käsitluskulusid. Kas sellega on arvestatud, sest käsitluskulude sees on üldjuhul ka kahjukäsitlejate töötasu?	Arvestatud	Eelnõu sõnastuses on täpsustatud, et mõeldud on fondi juhtorgani liikmetele tasu maksmist. IRRD direktiivi artikli 34 lõike 2 punkti b kohaselt peab täidetud olema mh tingimus, et kriisilahendusasutus kiidab heaks haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmete tasustamise ja määrab kindlaks

			<p>nende ülesanded. Seda tingimust ei kohaldata kindlustuse tagamise skeemi suhtes, kellele on üle antud sildettevõtja ülesanded ja õigused, kui mis tahes üleantud vara, õigused, kohustised või omandiõigused on eraldatud kindlustuse tagamise skeemi muudest varadest, õigustest ja kohustistest ning <u>üleantud vara ei kasutata töötasu maksmiseks</u>.</p> <p>Seega võiks järeldada, et viimases lauses on mõeldud juhtidele tasu maksmise keeldu.</p>
--	--	--	--

AUDIITORKOGU			
40. AudK	<p>Audiitortegevust puudutavas osas eristatakse eelnõu kohaselt kahte erinevat töövõttu – raamatupidamise aastaaruande auditit ning solventsuse ja finantsseisundi aruande osana avalikustatud bilansi audiitorkontrolli.</p> <p>Selguse mõttes on vajalik lisada KindITS §-i 124¹ konkreetne eraldiseisev viide solventsuse ja finantsseisundi aruandes sisalduvale bilansile või siis viide, millistest antud paragrahvis esitatud punktidest täielikult ja ammendavalt vastav bilanss koosneb. Lisaks peab bilansi osas olema tehtud viide konkreetsele bilansi kehtestanud vormile (S.02.01.02) ning asjaolule, et see on leitav komisjoni rakendusmäärusest (EL) 2023/895. Leiame, et otsene viide peab sisalduma aruande seaduses sisu määratlevas õigusnormis, mitte seletuskirjas audiitorkontrolli käsitlevas osas.</p>	Mitte arvestatud	<p>Kuna komisjoni rakendusmäärus (EL) 2023/895 asendatakse uue määrusega, siis ei ole õiguslikult põhjendatud viidata määrusele, mis muutub kehtetuks. Juhul, kui uus määrus võetakse vastu enne KKELS menetluse lõppu, saab kaaluda uuele määrusele viitamist. Määruse kavand on leitav EIOPA veebilehelt, avades „Annex VII- Reporting and disclosure package.zip“ ning seejärel „ITS Disclosure“ kausta.</p> <p>Juhime tähelepanu, et seletuskirjas on piisavad selgitused selle kohta, millist aruande osa tuleb auditeerida.</p>
41. AudK	<p>Samuti peab KindITS § 129 lg 1¹ täpsustama, milliste kutsetegevuse standardite nõuete kohaselt audiitorkontroll tuleb läbi viia. Antud juhul on asjakohane viidata kahele kutsetegevuse standardile, mille kohaselt töövõtt läbi viiakse: ISA (EE) 800 ja ISA (EE) 805.</p>	Mitte arvestatud	<p>Seaduse tasandil on asjakohane viidata audiitortegevuse seaduse § 46 lõike 3 punktis 1 sätestatud rahvusvahelistele standarditele. Standardid on vabatahtlikud dokumendid, mille järgimine ei ole olemuselt kohustuslik.</p> <p>Seletuskirjas on selgitatud, et eeldatakse, et SFCR-i tuleb auditeerida ISA (EE) 800 järgi ning tulenevalt esitatud märkusest on seletuskirja täiendatud viitega ISA (EE) 805-le.</p>
42. AudK	<p>Lisame, et eelnõu jõustumisel tuleb määratleda, millistele aruannete perioodidele solventsuse ja finantsseisundi aruande bilansi audiitorkontrolli nõue kohaldub. Antud muudatusega ettenähtavat audiitorkontrolli ei saaks</p>	Arvestatud	<p>Eelnõusse on lisatud uus KindITS § 274².</p>

	korraldada aruannetele, mis käivad perioodide kohta, mis algavad enne 1. jaanuari 2027.		
43. AudK	<p>Kindlustustegevuse seaduses vajaks muutmist solventsus ja finantsseisundi aruande nimetus. Teame, et see (ekslük) tõlge on olnud aluseks juba aastaid kehtivale seadusele, kuid praktikutes on see alati tekitanud segadust ning vajab lahendamist. Raamatupidamise seadus ning raamatupidamistoimkonna juhendid kasutavad terminit "finantsseisund" raamatupidamise aastaaruande osaks oleva (kõnekeeles öelduna) bilansi tähistamiseks (RPS § 18 lg 1). Inglise keeles on see "statement of financial position". Kindlustuse puhul on tegemist eraldi aruandega, mis inglise keeles on "a statement of financial condition and solvency" ning selleks osaks olev "statement of financial condition" on erinev aruanne eelpoolviidatud raamatupidamise aastaaruande osaks olevast finantsseisundi aruandest. Ehk siis maakeelne tõlge „finantseisundi arunne“ ei saa samaaegselt tähendada kahte täiesti erinevat aruannet:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Statement of financial condition 2. Statement of financial position <p>Kuna Eesti finantsmaastikul (ja ka kindlustestest) on juba aastaid käibel termin finantsseisundi aruanne, mis tähendab inglise keeles „statement of financial position“, siis ei saa „financial condition“ aruannet tõlkida eesti keelde täpselt sama moodi.</p> <p>Kuna finantsseisundi aruanne on märksa tähtsam, olulisem ja rohkem levinud ning kasutatav, jääb selle tähendus ülimuslikuks ja muutmist vajaks "financial condition" tõlge, mis on asjakohane ennekõike just kindlustusettevõtete eriraporti puhul.</p> <p>Palume see kommentaar arvata juurde varem saadetud Audiitorkogu arvamusele. Soovitame leida võimalus seaduses läbivalt vajalik muudatus teha ning korrektse termini leidmiseks pidada nõu raamatupidamise toimkonnaga ja raamatupidamise seaduse koostajaga.</p>	Selgitatud	<p>Nõustume, et terminikasutus finantsaruandluse valdkonnas peab olema selge ja järjepidev ning et mõiste „finantsseisund“ on Eesti õiguses ja praktikas laialdaselt kasutusel eeskätt raamatupidamise aastaaruande osaks oleva finantsseisundi aruande (bilansi) tähistamiseks vastavalt raamatupidamise seadusele.</p> <p>Samas on oluline ka asjaolu, et termin „solventsuse ja finantsseisundi aruanne“ on kindlustustegevuses käibes juurdunud (kasutusel olnud 10a) ja kindlustusvaldkonna inimesed on sellega harjunud. Uue termini kasutusele võtmine kindlustustegevuses juurdunud „Solventsus ja finantsseisundi aruande“ asemel tekitaks pigem segadust. Samuti on see termin lisaks kindlustustegevuse seadusele kasutusele võetud Euroopa Liidu õiguses. Sama termin esineb Solventsus II direktiivis, komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35, komisjoni rakendusmääruses (EL) 2023/895 ning asjakohastes EIOPA suunistes.</p> <p>KindlITS § 123 lõige 1 viitab komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklitele 290-298, kus on esitatud solventsuse ja finantsseisundi aruanne struktuur ja aruande sisu selgitused ehk seaduses rakendajale (aruande koostajale) on piisavalt selge, millistest aruandevormidest ja reeglitest juhinduda.</p> <p>Seega peaks seaduses termini muutmine toimuma kooskõlas kõikides eelostatud EL õigusaktides termini muutmisega.</p>

EESTI KAUBANDUS-TÖÖSTUSKODA			
44. KODA	<p>1. Bürokratia ja kulude kasv</p> <p>Leiame, et eelnõus kavandatud meetmete rakendamine suurendab koormust ja kulusid nii kindlustusandjate kui ka järelevalveasutuste tasandil. Mõju kindlustusandjate halduskoormusele ja kuludele ei tulene niivõrd üksikutest eraldiseisvatest nõuetest, vaid eelnõus kavandatud kohustuste kumulatiivsest mõjust. Kuigi mitmed meetmed on eraldi vaadelduna põhjendatud, lisanduvad need juba olemasolevale ulatuslikule regulatiivsele raamistikule, mistõttu suureneb kindlustusandjate kohustuste kogumaht ning ressursivajadus tervikuna. Oleme seisukohal, et eelnõuga taotletav täiendav raamistik ei loo sellist lisandväärtust, mis oleks proportsionaalne selle rakendamisega kaasnevate kulude ja koormusega.</p>	Selgitatud	<p>Mõistame muret seoses eelnõus kavandatud meetmete võimaliku kumulatiivse mõjuga kindlustusandjate ja järelevalveasutuste halduskoormusele ja kuludele. Samas tuleb rõhutada, et eelnõus kavandatud meetmete eesmärk ei ole luua paralleelset või dubleerivat regulatiivset raamistikku, vaid täiendada olemasolevat Solventsus II raamistikku valdkondades, kus kehtivas regulatsioonis on täheldatud puudusi, sealhulgas puudusi (piiriüleste) kindlustusandjate ja kindlustusgruppide järelevalves ning kindlustusvõtjate ebapiisavas kaitses kindlustusandjate raskustesse sattumise korral. Pädevatel asutustel on piiratud vahendid, et käsitleda võimalikku süsteemse riski kuhjumist kindlustussektoris.</p> <p>Kuigi üksikute meetmete rakendamine võib suurendada kindlustusandjate halduskoormust, on nende kumulatiivne eesmärk kaitsta kindlustuse kliente, vähendada süsteemset riski ning ennetada olukordi, kus probleemide lahendamine eeldaks oluliselt kulukamaid lahendusi, sealhulgas avaliku sektori erakorralist sekkumist.</p>
45. KODA	<p>2. Ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise kohustus</p> <p>Eelnõu § 6 kohaselt tekib teatud kindlustusandjatel kohustus koostada ja ajakohastada ennetav finantsseisundi taastamise kava, mille kohaldamisala määrab Finantsinspektsioon.</p> <p>Leiame, et kuigi seletuskirjas (lk 214) on märgitud, et eelnõu väljatöötamise seisuga peaks ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise kohustus Eestis rakenduma vaid ühe kindlustusandja suhtes ning seetõttu on kava koostamise kohustuse praktiline rakendamine Eestis tõenäoliselt väga piiratud, jääb eelnõu sõnastusest tulenevalt kohustuse kohaldamisala õiguslikult avaraks ning sõltuvaks Finantsinspektsiooni tulevases hinnangust</p>	Selgitatud	<p>Juhime tähelepanu seletuskirja lk 26-27, kus on esitatud põhjalik selgitus selle kohta, kuidas tuleks määrata kindlustusandjad, kes peavad esitama ennetava finantsseisundi taastamise kava. Täpsemad kriteeriumid kehtestatakse komisjoni määruses, mille kavandiga on olnud võimalik huvirühmadel tutvuda ja esitada kommentaare EIOPA konsultatsiooni raames.</p> <p>2026. aasta 16. veebruaril avaldas EIOPA raporti ennetava</p>

	<p>ja praktikast. Seetõttu puudub kindlustusandjatel õiguslik kindlus, et sellist kohustust ei võidaks tulevikus siiski kehtestada ka nende suhtes. Kava koostamine ja ajakohasena hoidmine tähendaks märkimisväärset halduskoormust ning täiendavat ressursivajadust olukorras, kus kindlustusandjate regulatiivne koormus on juba praegu väga suur.</p> <p><u>Kaubanduskoja ettepanek:</u> Palume eelnõu seletuskirjas täpsustada kriteeriume, mille alusel kindlustusandjatele ennetava finantsseisundi taastamise kava kohustus pannakse, et seeläbi suurendada õigusselgust ja prognoositavust kindlustusandjate jaoks.</p>		<p>finantsseisundi taastamise kava nõuete ning turuosade kindlaksmääramisel kasutatavate meetodite kriteeriume käsitleva RTS eelnõu kohta.</p>
46. KODA	<p>3. Kriisilahenduse osafond ja selle rahastamine</p> <p>Eelnõu § 92 punkti 5 (tagatisfondi seadus § 4 lg 1 p 6) kohaselt luuakse Tagatisfondi juurde kindlustusandjate kriisilahenduse osafond, mida kindlustusandjad peavad hakkama rahastama.</p> <p>Kuigi seletuskirjas (lk 217) on märgitud, et osafondi rahastamine toimub tagantjärele ehk osamaksete tegemisega alustatakse alles siis, kui mõne kindlustusandja suhtes tehakse otsus kriisilahenduse algatamiseks ning selline lähenemine peaks vähendama kindlustusandjate kohest rahalist koormust, on sellise mehhanismi probleemiks siiski kehv prognoositavus. Kuna kindlustusandjate tasutud osafondi tehtud maksete suurus võib ulatuda kuni 2%-ni kindlustusmaksete mahust, on tegemist märkimisväärse rahalise kohustusega arvestades asjaoluga, et maksete tegemise kohustus ei sõltu konkreetse kindlustusandja enda riskikäitumisest. Probleemsem on see kindlustusliikides, kus tiheda hinnakonkurentsi tõttu ei ole kindlustusandjatel võimalik täiendavaid kulusid kindlustusmaksetesse üle kanda, ilma et see mõjutaks nende konkurentsivõimet ja kliendibaasi.</p> <p><u>Kaubanduskoja ettepanek:</u> Me mõistame, et kriisilahenduse osafondi loomise nõue tuleneb ELi õigusest, täpsemalt IRRD direktiivist, ning see tuleb Eesti õigusesse üle võtta. Näeme positiivsena seda, et kindlustusandjatel ei teki osafondi rahastamise kohustust automaatselt, vaid üksnes juhul, kui mõne kindlustusandja suhtes on juba algatatud kriisilahendus ning tekib vajadus kasutada rahalisi vahendeid. Teisalt tähendab selline lähenemine, et kindlustusandjad peavad oma tegevuses arvestama potentsiaalse rahalise kohustusega, mille täitmise ajastust ja täpset ulatust pole võimalik prognoosida. Asjaolu, et osafondi rahastamise kohustus võib kaasneda, kuid ei pruugi, võib vähendada kindlustusandjate kindlustunnet ja mõjutada negatiivselt nende finantsplaneerimist.</p>	Selgitatud	<p>Nõustume esitatud järeldusega. Eelnõu väljatöötamisel analüüsisime erinevaid rahastusmudeleid (vt ka seletuskirja punkti 2.3.2 alampunkti 13), konsulteerisime selles küsimuses nii Finantsinspektsiooni kui ka Eesti Kindlustusseltside Liiduga ning jõudsime ühisele järeldusele, et Eesti kindlustusturu vaates on asjakohane rakendada tagantjärele rahastamise mudelit.</p>
47. KODA	<p>4. Juhtorganite liikmete mitmekesistamise nõue</p> <p>Eelnõu § 89 punkti 90 (kindlustustegevuse seaduse (edaspidi KindlTS) § 105 lg 2 p 7²) kohaselt tuleb</p>	Arvestatud/ Selgitatud	<p>Nõustume Koju järeldustega ning täiendame seletuskirja võimalike mõjude avaldumise osa.</p>

	<p>kindlustusandjatel kehtestada juhatuses ja nõukogus mitmekesisuse edendamise kord.</p> <p>Kaubanduskoda toetab juhtorganite mitmekesisuse edendamist kui üldist eesmärki ning mõistame selle seost juhtimise kvaliteedi ja otsustusprotsesside tasakaalustatusega. Samas leiame, et kavandatav seaduse täiendus tekitab praktikas mitmeid probleeme, eelkõige väikese koosseisuga juhtorganite puhul, mis on Eesti kindlustusturul levinud. Juhtorganite liikmete arvu piiratus tähendab, et kvantitatiivsete soolise tasakaalu eesmärkide jäik rakendamine võib viia olukorrani, kus muidu igati sobiva, pädeva ja kogenud kandidaadi nimetamine juhtorganisse osutub problemaatiliseks üksnes soolise tasakaalu nõude tõttu. Selline lähenemine võib kitsendada pädevate kandidaatide ringi ning mõjutada negatiivselt juhtorgani tõhusat toimimist. Väikese turu tingimustes, kus kvalifitseeritud spetsialistide ring on niigi piiratud, võib sellise nõude mõju osutada ebaproportsionaalseks.</p> <p><u>Kaubanduskoja seisukoht:</u></p> <p>Mõistame, et nõue tuleneb ELi õigusest ja on formaalselt minimaalselt üle võetud, kuid peame oluliseks juhtida tähelepanu sellele, et nõude rakendamine võib praktikas vähendada kindlustusandjate paindlikkust juhtorganite liikmete valimisel ning mõjutada negatiivselt juhtimise kvaliteeti, ilma et see looks Eesti kindlustusturu eripära arvestades proportsionaalset lisandväärtust.</p>		<p>Mitmekesisuse nõuet aitab täpsustada EIOPA suunis, mille kohaselt on mitmekesisus üks tegur, mis aitab parandada juhtorganite toimimist, ennetada nn grupimõtlemist ning soodustada sõltumatute seisukohtade ja konstruktiivse arutelu tekkimist otsustusprotsessis. Seega on mitmekesisus käsitletav juhtimise kvaliteeti toetava tegurina. Lisaks kohaldub proportsionaalsuse põhimõtet, mille kohaselt tuleb mitmekesisuse poliitika ja selle rakendamine kohandada vastavalt kindlustusandja tegevuse iseloomule, ulatusele ja keerukusele.</p> <p>Nõuded ei eelda kindlustusandjalt jäika ega mehaanilist lähenemist juhtorganite koosseisu kujundamisel, vaid jätavad piisava paindlikkuse sobivate kandidaatide valikuks, arvestades samal ajal kindlustusandja konkreetset profiili ja Eesti kindlustusturu eripära.</p>
<p>48. KODA</p>	<p>5. Solventsuse ja finantsseisundi bilansi auditeerimise kohustus</p> <p>Eelnõu § 89 punkti 127 (KindlITS § 129) kohaselt nähakse kindlustusandjatele ette kohustus auditeerida solventsuse ja finantsseisundi aruande (SFCR) bilanss. Auditeerimiskohustus kohaldub kindlustusandjatele, erandina on sellest vabastatud väikesed ja mittekeerukad kindlustusandjad.</p> <p>Leiame, et SFCR bilansi auditeerimise kohustus tähendab kindlustusandjatele täiendavat auditi töövõttu ning toob kaasa märkimisväärse haldus- ning rahalise koormuse, mille lisandväärtus ei ole Eesti kindlustusturu kontekstis piisavalt veenvalt põhjendatud. Kuigi seletuskirjas (lk 234) on märgitud, et auditeerimise mõju avaldub kord aastas ning auditeeritud teavet saavad sidusrühmad kasutada pidevalt, on küsitav, millist sisuliselt uut väärtust SFCR bilansi auditeerimine loob võrreldes juba kehtivate auditi- ja järelevalvemehhanismidega. Kindlustusandjate majandusaasta aruannete bilansid on juba kehtiva õiguse kohaselt auditeeritud ning Finantsinspeksioon teostab pidevat järelevalvet kindlustusandjate finantsseisundi üle. Sellest tulenevalt võib SFCR bilansi täiendav auditeerimine kujutada endast osaliselt olemasolevate kontrollimehhanismide dubleerimist ning suurendada</p>	<p>Selgitatud</p>	<p>Tõepoolest, tegemist on direktiivist tuleneva nõudega, sealjuures näeb direktiiv liikmesriikidele ette võimaluse laiendada auditeeritava teabe ulatust ja/või kohaldada auditeerimist mh väikestele ja mittekeerukatele kindlustusandjatele. Eesti neid valikuvõimalusi ei ole kasutanud mh märkuses esitatud põhjustel.</p>

	<p>kindlustusandjate kulusid ja vähendada paindlikkust nende tegevuses, eelkõige nende kindlustusandjate puhul, kes ei kvalifitseeru väikesteks ja mittekeerukateks.</p> <p><u>Kaubanduskoja seisukoht:</u> Mõistame, et ka see nõue tuleneb ELi õigusest, täpsemalt Solventsus II direktiivist, ning tuleb seetõttu riigisisesse õigusesse üle võtta. Samas on meie hinnangul tegemist ebaproportsionaalse meetmega. Tuleb arvestada asjaoluga, et see kehtib suurtele ja keerukatele kindlustusandjatele, kellele on juba hetkel kehtiva õiguse alusel kehtestatud ja tulevikus kõnealuse eelnõu alusel plaan määrata ulatuslik hulk muid regulatiivseid, aruandlus- ja järelevalvenõudeid.</p>		
--	---	--	--